

NOTAT OM FORSYNING MED SEKUNDAVAND TIL PRIVATE BOLIGER OG VIRKSOMHEDER

1. INDLEDNING

I forbindelse med et VUPD-støttet projekt "Sammen om fremtidens vandforsyning", har Fors A/S (herefter "Fors") anmodet Horten om en juridisk vurdering af to cases for Fors-koncernens levering af regnvand til private grundejere:

- **Case 1 (Boligselskabet Sjælland):** Vandtank/rensningsanlæg placeret i Boligselskabet Sjællands etageejendomme. Anlægget opsamler og rensrer regnvand fra ejendommens tage, som ejeren genanvender, i stedet for at lede regnvandet til forsyningens ledningsnet. Boligselskabets ejendomme består af flere selvstændige matrikler. Horten skal vurdere, om Fors lovligt kan investere i anlægget til opsamling og rensning af regnvand, herunder juridiske udfordringer i forhold til tinglysningsloven, hvis Fors ejer og driver et anlæg i en privat ejendom
- **Case 2 (Berendsen Textil Service):** Etablering af en regnvandsledning fra forsyningens regnvandsbassin til Berendsen Textil Service. Horten skal vurdere, om Fors lovligt kan etablere ledningen og om levering af sekundavand er omfattet af bidragspligt til grundvandspuljen eller andre statsafgifter relateret til produktion af drikkevand.

Efter vores konklusion og anbefalinger i afsnit 2, redegør vi først for reglerne om brug af sekundavand i afsnit 3. Herefter vurderer vi de to cases i afsnit 4.

2. KONKLUSION OG ANBEFALINGER

2.1 Case 1: Etablering og drift af vandtank/rensningsanlæg hos Boligselskabet Sjælland, der skal drives og ejes af Fors

Vandtanken/rensningsanlægget (herefter "**anlægget**"), som Fors ønsker at etablere på Boligselskabet Sjællands private grund, er umiddelbart omfattet af definitionen "vandforsyningsanlæg", der er omfattet af vandforsyningsloven. Vi lægger vægt på, at Fors etablerer anlægget for at kunne samle og rense regnvand til brug for toiletskyl og tøjvask hos boligselskabets beboer.

Drikkevandsbekendtgørelsen giver ikke hjemmel til at anvende andre former for sekundavand end regnvand fra tage til brug for toiletskyl og tøjvask i maskine i husholdninger. Hvis regnvandet omfatter andet vand end vand fra tage, er det en forudsætning, at Miljø- og Fødevarerministeren konkret meddeler dispensation fra drikkevandsbekendtgørelsen, eller at vandet renses til en kvalitet svarende til almindelig drikkevandskvalitet.

Drift og ejerskab af et vandforsyningsanlæg, der indgår i den kollektive vandforsyning, er omfattet af Fors' hovedvirksomhed. Det følger herefter af vandforsyningslovens §§ 37, stk. 1, og 43, at et vandforsyningsanlæg, der indgår i en almen vandforsyning, som udgangspunkt kan etableres på privat grund, hvis det er til gavn for den kollektive forsyning (almenvællet kræver det), og der er givet tilladelse til anlægget. Hvis vi lægger det til grund, at det er til gavn for den kollektive forsyning, at Fors etablerer vandforsyningsanlægget, er det vores vurdering, at Fors lovligt kan drive og eje anlægget på Boligselskabet Sjællands private grund. Hvis anlægget – også på sigt – alene har til formål at forsyne boligselskabet, skal der formentlig tungtvejende grunde til, hvis Fors skal eje og drive anlægget. Hvis anlægget forsyner flere grundejere, er det lettere at dokumentere den kollektive interesse. Selvom anlægget kan anses som et alment vandforsyningsanlæg, vil Fors ikke kunne eje og drive det interne rørsystem på ejendommen. Fors kan alene levere vand til ejendommens skel (til anlæggets afgrænsning, når anlægget er beliggende på ejendommen).

Hvis Fors finansierer etablering af anlægget, vil anlægget ikke være omfattet af et eventuelt pant i ejendommen. Hvis anlægget ikke kan fjernes uden, at der sker skade på eller værdiforringelse af ejendommen, kan dette imidlertid føre til, at Fors bliver frataget retten til at fjerne anlægget.

Levering af rensset overfladevand er ikke en integreret del af Fors' drikkevandforsyningsaktivitet. Der er tale om separate anlæg og meget få kunder, der forventes at aftage dette vand. Derfor anbefaler Horten, at Fors' aktivitet med etablering af anlægget på privat grund udskilles til et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, som dermed har egen økonomi og egne takster.

2.2 Case 2: Levering af sekundavand til Berendsen Textil Service

Drikkevandsbekendtgørelsen fastsætter kvalitetskrav til vand, som leveres til blandt andet husholdninger, fødevarer virksomheder, lægemiddelvirksomheder og "anden kommerciel eller offentlig aktivitet". Ved anden kommerciel eller offentlig aktivitet forstås institu-

tioner, restauranter, hospitaler, hoteller, forlystelseetablissemeter m.v., jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 4. Anvendelse af sekundavand til eksempelvis vask og skyl i andre industrielle erhverv, herunder på et industrivaskeri, er som udgangspunkt ikke omfattet af drikkevandsbekendtgørelsens kvalitetskrav. Hvis industrivaskeriets kunder imidlertid omfatter virksomheder nævnt i bekendtgørelsens § 1, stk. 4, kan det formentlig begrænse mulighederne for at anvende sekundavand i vaskeprocessen.

Levering af regnvand til private mod betaling ikke umiddelbart er omfattet af definitionen af spildevandsforsyningsaktivitet. Derfor har vi undersøgt, om levering af regnvand mod betaling kan anses som en aktivitet, som spildevandsselskaberne i Fors-koncernen kan udøve som led i sin hovedvirksomhed.

Ifølge TA-bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1, er salg af vandselskabers rest-, overskuds- eller biprodukter en af vandselskabers hovedaktiviteter. Levering af regnvand fra et regnvandsbassin er således en aktivitet, som et vandselskab lovligt kan udøve som et led i deres hovedvirksomhed. Fors kan derfor lovligt levere regnvand fra deres regnvandsbassin til Berendsen Textil Service mod betaling, jf. TA-bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1. Aftalen om salg af sekundavand skal indgås på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4.

Levering af sekundavand fra regnvandsbassinet til Berendsen Textil Service sker som et alternativ til anden bortskaffelse af sekundavandet. Fors' investering i en regnvandsledning fra regnvandsbassinet og til Berendsen Textil Service's ejendom skal derfor indebære en besparende eller som minimum være omkostningsneutral i forhold til anden bortskaffelse. Hvis aftalen om levering af regnvand ikke er økonomisk attraktiv for Fors, må Berendsen Textil selv investere i ledning mellem regnvandsbassinet ejendommen, hvis de ønsker at aftage sekundavand fra Fors' regnvandsbassin.

Pligten til at betale afgift for ledningsført vand omfatter ifølge forarbejderne til vandafgiftsloven ikke regnvand eller drænvand opsamlet i bassiner eller lignende, selvom det måtte blive ført til en ejendom gennem en ledning. Horten har rettet henvendelse til SKAT, der oplyser, at levering af regnvand og andre former for sekundavand gennem en ledning som udgangspunkt vil være afgiftspligtigt, uanset at sekundavandet ikke vil blive oprenset.

Hvis Fors ønsker sikkerhed for, om der skal betales afgift af ledningsført sekundavand, er der derfor behov for at anmode SKAT om bindende svar. Hvis en afklaring ikke er afgørende for, at parterne ønsker at indgå en aftale om levering af sekundavand, kan parterne aftale, at Berendsen Textil Service betaler en eventuel afgift, som SKAT måtte pålægge leverancen.

3. GENERELLE REGLER OM BRUG AF SEKUNDAVAND

3.1 Regulering af sekundavand

Sekundavand er ikke defineret i den danske lovgivning, men anvendes som en samlet betegnelse for andre former for vand end drikkevand fra grundvand, der kan bruges til at erstatte drikkevand til formål, som ikke kræver drikkevandskvalitet.

Drikkevandsbekendtgørelsen¹ fastsætter kvalitetskrav til vand, som leveres til blandt andet husholdninger, fødevarer virksomheder, lægemiddelvirksomheder og "anden kommerciel eller offentlig aktivitet", jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1. Ved anden kommerciel eller offentlig aktivitet forstås institutioner, restauranter, hospitaler, hoteller, forlystelsesetablissementer m.v., jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 4.

Vand, som skal anvendes til husholdninger m.v., skal være grundvand eller undtagelsesvist overfladevand, dog ikke vand i drænledninger, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 3. Det fremgår dog af § 5, stk. 1, at husholdninger kan anvende opsamlet regnvand fra tage som alternativ til vand af drikkevandskvalitet til brug for toiletskyl og tøjvask i maskine. Derudover indeholder lovgivningen ikke regler om brug af sekundavand. Der er heller ikke i drikkevandsbekendtgørelsen givet mulighed for, at kommunalbestyrelsen eller Miljø- og Fødevarerministeren (Miljøstyrelsen) kan meddele dispensation fra bekendtgørelsen. Miljø- og Fødevarerministeren kan dog i særlige tilfælde meddele dispensation fra reglerne i en bekendtgørelse, som ministeren har udstedt af ministeren.

I praksis er det sket i få tilfælde, at ministeren har meddelt dispensation til drikkevandsbekendtgørelsen til vandselskaber som ønsker at drive aktiviteter med levering af andre former for sekundavand. Dette sker typisk ved, at den kommune, hvori der ønskes dispensation fra drikkevandsbekendtgørelsen, sender en anmodning til Miljø- og Fødevarerministeren på baggrund af en ansøgning modtaget fra vandselskabet. I forbindelse med Miljø- og Fødevarerministerens vurdering af, om der skal meddeles dispensation, vil Miljø- og Fødevarerministeren formentlig bede Styrelsen for Patientsikkerhed vurdere de sundhedsmæssige risici ved at drive den pågældende aktivitet.

Hvis Fors ønsker at anvende andre former for sekundavand til brug for toiletskyl og tøjvask, må Fors – evt. med hjælp fra den stedlige kommune – anmode Miljø- og Fødevarerministeren om dispensation fra drikkevandsbekendtgørelsen. Alternativt skal vandet renses til en vandkvalitet svarende til almindelig drikkevandskvalitet.

Anvendelse af sekundavand til fx procesvand og køling i andre industrielle erhverv end dem, der er opregnet i drikkevandsbekendtgørelsen, skal derimod ikke være af drikkevandskvalitet, idet disse former for industri som udgangspunkt ikke er omfattet af drikkevandsbekendtgørelsen. Dette gælder blandt andet anvendelsen af sekundavand til brug for vask og skyl i industrivirksomheder.

Indvinding og anvendelse af sekundavand til f.eks. vask og skyl i en industrivirksomhed kræver som udgangspunkt alene en vandindvindingstilladelse fra kommunen i henhold til vandforsyningslovens §§ 20 og 21. Der kan dog i medfør af særlovgivning eller branchespecifikke certificeringsnormer eller lignende være stillet særlige krav til kvaliteten af det vand, der skal anvendes til det pågældende formål.

¹ Bekendtgørelse nr. 1070 af 28. oktober 2019 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

3.2 Vandselskabers levering af sekundavand

For at Fors-koncernens vandselskaber kan eje og drive virksomhed med forsyning af sekundavand skal der levering af sekundavand kunne karakteriseres som vand- eller spildevandsforsyningsvirksomhed eller som en lovlig tilknyttet aktivitet, jf. vandsektorloven² og bekendtgørelsen om tilknyttede aktiviteter³ ("TA-bekendtgørelsen").

Midler anvendt til andre aktiviteter anses for uddelinger efter stoplovens⁴ § 7 og medfører modregning i ejerkommunernes bloktilskud.

Vandforsyningsaktivitet er i vandsektorlovens § 2, stk. 8, nr. 3, defineret som "indvinding, behandling, transport eller levering af drikkevand mod betaling".

Vandforsyningsloven indeholder ingen definition af begrebet "vandforsyningsanlæg". I Naturstyrelsens normalregulativ⁵ er "vandforsyningsanlæg" afgrænset således: "Dette består af vandindvindingsanlægget samt hoved-, forsynings- og stikledninger og eventuelle pumper på ledningerne. Et vandforsyningsanlæg kan bestå af flere vandindvindingsanlæg, der leverer vand til samme ledningsnet."

Spildevandsforsyningsaktivitet er i vandsektorlovens § 2, stk. 8, nr. 4, defineret som "transport, behandling eller afledning af spildevand mod betaling".

Spildevandsbekendtgørelsens⁶ § 4, stk. 7, definerer "spildevandsanlæg" som såvel åbne som lukkede ledninger og andre anlæg, der tjener til afledning eller behandling af spildevand mv. i forbindelse med udledning til vandløb, søer eller havet, afledning til jorden eller anden form for bortskaffelse.

Det kollektive vand- eller spildevandsforsyningsanlæg omfatter afgrænses ved den enkelte forsynede ejendoms skel. Jordledninger og andre anlæg, som alene håndterer den pågældende ejendoms vand eller spildevand, er som udgangspunkt ikke en del af det kollektive forsyningsanlæg, som ejes og drives af vandselskaberne. Et vand- eller spildevandsforsyningsanlæg, der indgår i en almen vandforsyning, kan dog etableres på privat grund, hvis almenvellet kræver det. Det kan fx være tilfældet, hvis det er mest hensigtsmæssigt for den kollektive forsyningsvirksomhed at etablere et forsinkelsesbassin eller lignende på private grund.

TA-bekendtgørelsen supplerer afgrænsningen af henholdsvis vand- og spildevandsforsyningsaktivitet. Derudover fastsætter bekendtgørelsen positivt, hvad der kan anses som lovlig tilknyttet aktivitet for et vandselskab.

² Lov nr. 52 af 23. januar 2020 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

³ Bekendtgørelse nr. 1227 af 3. oktober 2016 om vandselskabers deltagelse i tilknyttet virksomhed.

⁴ Lov nr. 862 af 23. august 2019 om kommuners afståelse af vandselskaber.

⁵ Normalregulativ for almene vandforsyninger, vejledning, 2014.

⁶ Bekendtgørelse nr. 1317 af 4. december 2019 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapital 3 og 4.

Det følger af TA-bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1, at "salg af vandselskabets rest-, overskuds- eller biprodukter" kan udøves som et led i vandselskabets hovedvirksomhed. Af vejledningen til bekendtgørelsen fremgår, at ved salg af vandselskabets rest-, overskuds- eller biprodukter er det en forudsætning, at overskuds- eller biproduktet opstår som led i udøvelse af hovedaktiviteten. Endvidere fremgår, at vandselskabet må foretage en vis bearbejdning af rest-, overskuds- eller biproduktet, hvis det er hensigtsmæssigt for vandselskabet for bedre at kunne komme af med produkterne. Denne bearbejdning (fx rensning af regnvand), kan dog næppe ske i et omfang, som indebærer, at afhændelse ved salg, er dyrere end at bortskaffe restproduktet på sædvanlig vis (i dette tilfælde ved bortledning til recipient eller til rensningsanlæg).

Naturstyrelsen har på baggrund af en forespørgsel tidligere meddelt,⁷ at sekundavand efter deres opfattelse er et restprodukt fra spildevandsselskaber. Det er vores vurdering, at dette må være tilfældet, når sekundavand leveres fra et anlæg, der er etableret af spildevandsselskabet med det formål, at opfylde spildevandsselskabets forsyningspligt.

Aftaler om salg af rest- eller overskudsprodukter skal indgås på markedsvilkår, jf. vandsektorlovens § 19, stk. 4.

Vand til toiletskyl og tøjvask i maskine i husholdninger skal som udgangspunkt være drikkevand, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 3. Dog kan der som alternativ anvendes regnvand fra tage, jf. drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5. Hvis der sker en form for rensning eller behandling af regnvandet, vil det anlæg, som renses eller behandler sekundavandet falde under definitionen af vandforsyningsanlæg i Naturstyrelsens normalregulativ. På den baggrund er det vores vurdering, at hvis et indvindings- eller rensningsanlæg etableres med det formål at forsyne ejendomme med sekundavand, vil det pågældende anlæg kunne anses som et vandforsyningsanlæg.

Det er således efter vores vurdering afgørende for, hvorledes aktiviteten skal karakteriseres i forhold til forsyningens øvrige aktiviteter, hvad der er formålet med anlægget.

3.3 Tinglysningslovens regler om tredjemands anlæg på privat grund

Det følger af tinglysningslovens § 38, at når ledninger, varmeanlæg eller lignende er blevet indlagt i en bygning på ejerens bekostning til brug for bygningen, kan særskilt ret over det nævnte tilbehør ikke forbeholdes. Dette omfatter tillige rensningsanlæg. Efter retspraksis forstås "indlagt" ved, at genstanden, varigt er anbragt på et bestemt sted i ejendommen, og at den udgør en nødvendig, naturlig eller hensigtsmæssig del af ejendommen.

Er indlæggelsen af genstanden i det hele bekostet af en anden end ejendommens ejer, vil tinglysningslovens § 38 ikke finde anvendelse, og den tredjemand, der har bekostet indlæggelsen, har således ejendomsretten til den indlagte genstand.

Uden for tinglysningslovens område gælder, at hvis en genstand, der er anbragt på/i ejendommen, ikke er indlagt på ejeren's bekostning, kan fjernelse af genstanden som udgangspunkt ske, hvis dette er muligt uden skade på ejendommens fysiske tilstand eller ejeren's

⁷ Naturstyrelsens rapport "Partnerskab om anvendelse af sekundavand", 2015, s. 25.

økonomiske forhold. Der kan således være situationer, hvor tredjemand frakendes retten til at bortfjerne genstanden.

3.4 **Afgiftspligt ved levering af sekundavand?**

Det følger af vandafgiftslovens⁸ § 1, at der skal betales en afgift til statskassen af ledningsført vand, der forbruges. Det følger dog af forarbejderne til vandafgiftsloven, at dette ikke omfatter regnvand eller drænvand opsamlet i bassiner eller lignende, selvom det måtte blive ført til en ejendom gennem en ledning.

Praksis på området giver ikke et klart svar på, om der skal betales afgift af ledningsført regnvand og andre former for sekundavand. Vi har derfor rettet henvendelse til SKAT for at få en afklaring på dette.

SKAT har i denne forbindelse generelt oplyst os, at levering af regnvand og andre former for sekundavand gennem en ledning som udgangspunkt vil være afgiftspligtigt, uanset at sekundavandet ikke vil blive oprenset. Dette strider mod forarbejderne til vandafgiftsloven, som efter dens ordlyd undtager regnvand opsamlet i et regnvandsbassin. En sikkerhed for SKATs vurdering af dette spørgsmål forudsætter, at vi anmoder SKAT om et bindende svar.

4. **CASE 1: ETABLERING OG DRIFT AF VANDTANK/RENSNINGSANLÆG HOS BOLIGSELSKABET SJÆLLAND, DER SKAL DRIVES OG EJES AF FORS**

4.1 **Forudsætninger for vurdering af casen**

Ved vurdering af denne case har vi lagt følgende til grund:

- Fors leverer drikkevand til Boligselskabet Sjælland og aftager spildevandet fra boligselskabet.
- Fors ønsker at etablere anlægget i Boligselskabet Sjællands etageejendomme til at opsamle regnvand (fra tage og overflader) fra boligselskabets etageejendomme.
- Regnvandet skal renses i anlægget og leveres til Boligselskabet Sjælland til tøjvask og toiletskyl.
- Hvis anlægget ikke bliver etableret, og regnvandet derfor fortsat ledes til Fors' spildevandsanlæg, skal Fors' spildevandsselskab formentlig etablere et forsinkel-sesbassin til at håndtere større mængder regnvand.
- Anlægget samler ikke al regnvand fra ejendommene. Ejendommene leder stadig regnvand til Fors-koncernens spildevandsanlæg.

⁸ Lov nr. 171 af 25. februar 2020 om afgift af ledningsført vand.

4.2 Er anlægget et forsyningsanlæg?

Spørgsmålet om Fors kan etablere og drive anlægget afhænger af, om anlægget kan anses for at være et vandforsyningsanlæg eller et spildevandsanlæg, eller om der er tale om et anlæg, som ikke kan karakteriseres som et kollektivt forsyningsanlæg.

Anlægget samler regnvand, som ellers ville være blevet ledt til spildevandsselskabets regnvandsledninger. Ud over at opsamle regnvand, bliver regnvandet behandlet og pumpet til lejlighederne i Boligselskabet Sjællands etageejendomme med henblik på genanvendelse i stedet for bortskaffelse. Da formålet med etableringen af anlægget således er at forsyne boligselskabet med sekundavand, er det vores vurdering, at anlægget skal anses som et vandforsyningsanlæg.

4.3 Investering i anlægget og rørsystem placeret på Boligselskabet Sjællands private grund

4.3.1 *Anlægget*

For at Fors lovligt kan investere i anlægget på Boligselskabet Sjællands private grund, skal dette kunne anses for at være en aktivitet omfattet af Fors' hovedvirksomhed eller en tilknyttet virksomhed, som Fors kan deltage i.

På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at Fors alene kan eje og drive et vandforsyningsanlæg på privat grund, hvis etableringen af anlægget kan anses for at være i almenvællets interesse.

Horten henvendte sig den 25. november 2019 til Miljø- og Fødevareministeriet for at få en vejledende udtalelse om, hvorvidt et vandselskab kan etablere et vandforsyningsanlæg på privat grund til brug for én vandforbruger (boligselskabet), når dette kan anses for at være i almenvællets interesse, samt hvem, der skal bære det rørsystem, der skal anlægges. Miljø- og Fødevareministeriet besvarede henvendelsen den 28. februar 2020 med en overordnet redegørelse af vandforsyningslovens regler om mulighederne for at etablere et vandforsyningsanlæg på privat grund, som gennemgået ovenfor, men har ikke konkret stilling taget stilling til Hortens spørgsmål om etablering af anlæg med henblik på at levere sekundavand.

Anlægget skal efter vores oplysninger alene levere vand til boligselskabets ejendomme. Dette taler efter vores vurdering som udgangspunkt imod, at etablering af anlægget kan anses for at være i almenvællets interesse. Der er dog tale om flere selvstændige matrikler. Hvis anlægget med tiden kunne forventes at levere til flere ejendomme end boligselskabets, kan dette tale for, at etablering af anlægget kan være i almenvællets interesse.

Lægges det til grund, at Fors' etablering af vandforsyningsanlægget er i almenvællets interesse, er det vores vurdering, at Fors lovligt kan drive og eje anlægget på boligselskabets private grund. Hvis anlægget – også på sigt – alene har til formål at forsyne boligselskabet, skal der formentlig være tungere vejende grunde til, at Fors kan eje og drive anlægget, end hvis det forsyner flere grundejere.

Levering af rensede overfladevand er ikke en integreret del af Fors' vandforsyningsaktivitet. Der er tale om separate anlæg og meget få kunder, der forventes at aftage dette vand. Derfor anbefaler Horten, at Fors' aktivitet med etablering af anlæg til forsyning med sekundavand udskilles til et selvstændigt selskab med begrænset ansvar, og at taksten for levering af sekundavand fastsættes på baggrund af hvile-i-sig-selv-princippet.

4.3.2 Rørsystemet

Som nævnt ovenfor i afsnit 3.2 afholder vandselskabet som udgangspunkt omkostninger til forsyningsledninger til den private ejendoms skel. Vandselskabet ejer og vedligeholder disse ledninger. Ledninger på privat grund anlægges derimod som udgangspunkt på bekostning af grundejeren og ejes og vedligeholdes af grundejeren.

Som nævnt ovenfor tog Miljø- og Fødevarerministeriet i sin besvarelse af 28. februar 2020 ikke konkret stilling til Hortens henvendelse af 25. november 2019, herunder hvem, der skal bære det rørssystem, der skal anlægges i forbindelse med etablering af et vandforsyningsanlæg på privat grund.

Lægges det til grund, at Fors lovligt kan etablere anlægget inde i boligselskabets etageejendomme, vil grundejeren på baggrund af ovenstående antageligt skulle afholde omkostninger til at anlægge og vedligeholde det interne rørssystem inde i boligselskabets etageejendomme.

4.4 Tinglysningslovens betydning for Fors ejerskab til anlægget

Som nævnt ovenfor i afsnit 3.3 gælder tinglysningslovens regler om, at der ikke kan erhverves særskilt ret over et anlæg, når ejeren af ejendommen har indlagt anlægget.

Hvis Fors finansierer etablering af anlægget, vil anlægget således ikke være omfattet af et eventuelt pant i ejendommen. Hvis anlægget ikke kan fjernes uden, at der sker skade på eller værdiforringelse af ejendommen, kan dette imidlertid føre til, at Fors bliver frataget retten til at fjerne anlægget.

5. CASE 2: LEVERING AF SEKUNDAVAND TIL BERENDSEN TEXTIL SERVICE

5.1 Forudsætninger for vurdering af casen

Ved vurdering af denne case har vi lagt følgende til grund

- Regnvandsbassinet, som Fors skal levere sekundavand fra, er et spildevandsanlæg.
- Berendsen Textil Service aftager sekundavandet ubehandlet.
- Levering af sekundavandet til Berendsen Textil Service sker som et alternativ til anden bortskaffelse af sekundavandet.

5.2 Regler om vandselskabers levering af sekundavand

Som nævnt i afsnit 3.2, omfatter *spildevandsforsyningsaktivitet* transport, behandling eller afledning af spildevand mod betaling. Levering af sekundavand til private er ikke umiddelbart omfattet af denne definition. Det skal derfor undersøges, om levering af sekundavand til Berendsen Textil Service alligevel kan anses som en aktivitet, som Fors kan udøve som led i sin hovedvirksomhed.

Horten henvendte sig henholdsvis den 7. november 2019 og 25. november 2019 til Energistyrelsen for at få en vejledende udtalelse om, hvorvidt levering af regnvand opsamlet i et regnvandsbassin kan anses som et rest-, overskuds- eller biprodukt, der er omfattet af TA-bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1. Energistyrelsen meddelte os imidlertid den 7. januar 2020, at de ikke kunne give os en vejledende udtalelse herom inden for nærmeste fremtid.

Hvis vi på baggrund af Naturstyrelsens tidligere udtalelse lægger til grund, at sekundavand kan anses som et restprodukt, vil levering af ubehandlet sekundavand fra et regnvandsbassin mod betaling være en aktivitet, som Fors kan udøve som et led i sin hovedvirksomhed. Aftalen om salg af sekundavand skal som nævnt ovenfor indgås på markedsvilkår.

5.3 Vandselskabers mulighed for at investere i en regnvandsledning fra et regnvandsbassin og frem til en privat grund

I forbindelse med ovenstående henvendelse til Energistyrelsen henholdsvis den 7. november 2019 og 25. november 2019 anmodede Horten tillige Energistyrelsen om at få en vejledende udtalelse om, hvorvidt et vandselskab må bekoste den ledning, der skal gå fra regnvandsbassinet og frem til en privat ejendom i tilfælde af, at levering af regnvand kan anses som en aktivitet, som et vandselskab kan udøve som et led i sin hovedaktivitet. Som nævnt ovenfor, meddelte Energistyrelsen den 7. januar 2020, at de ikke kunne give os en vejledende udtalelse herom inden for nærmeste fremtid.

Da levering af sekundavand fra regnvandsbassinet til Berendsen Textil Service sker som et alternativ til anden bortskaffelse af sekundavandet, skal Fors formentlig dokumentere, at en investering i en regnvandsledning fra regnvandsbassinet og frem til Berendsen Textil Service vil være omkostningsbesparende eller som minimum være omkostningsneutral i forhold til anden bortskaffelse af sekundavandet, før Fors lovligt kan investere i en sådan ledning.

Er dette ikke tilfældet, vil Berendsen Textil skulle investere i en regnvandsledning frem til regnvandsbassinet, hvis virksomheden ønsker at aftage sekundavand fra regnvandsbassinet.

5.4 Afgiftspligt ved levering af sekundavand?

Som redegjort for i afsnit 3.4 indebærer praksis og SKATs generelle udtalelse betydelig usikkerhed om, hvorvidt levering af sekundavand er afgiftspligtigt efter vandafgiftsloven.

Hvis Fors ønsker et konkret svar på, om der skal betales afgift af ledningsført sekundavand, er der derfor behov for at anmode SKAT om bindende svar. Hvis en afklaring ikke er

afgørende for, at parterne ønsker at indgå en aftale om levering af sekundavand, kan parterne aftale, at Berendsen Textil Service betaler en eventuel afgift, som SKAT måtte pålægge leverancen.